CLAUDI: (*amb menyspreu, a* MERVEK) I quin és el teu plantejament? Ella (*assenyalant* CÈLIA) acaba de subratllar el poder de la paraula!

MERVEK: Ja us vaig comentar que jo crec en la comunicació corporal...

CLAUDI: Au, va! El tema del mim una altra vegada!

MERVEK: No és només el mim!

CLAUDI: (*obviant la resposta de* MERVEK*, i dirigint-se a* CÈLIA) I el teu plantejament?

CÈLIA: (*fent broma que tothom li riu menys* CLAUDI) M'agrada que em facis aquesta pregunta.

CLAUDI: (*molest*) En tens algun: sí o no?

CÈLIA: Com bé has apuntat, ens cal partir de la base que un dramaturg és, per sobre de tot, un escriptor. I un escriptor és un artista. Per tant, és una persona que fa art.

CLAUDI: (*burleta, com si no li fes cas*) I?

CÈLIA: L'art tracta de tot allò que veiem, i per tant, és obvi que el primer que ha de fer un artista és aportar a mans plenes aquest ingredient. O si ho prefereixes, dit d'una altra manera: ha de recollir el seu material del jardí de la vida.

ÈRIC: Que bé parles, tia!

CLAUDI: (*burlant-se, a* CÈLIA) Això t'ha quedat prou cursi.

CÈLIA: És possible, si a tu t'ho sembla. Però, sense ànims d'excusar-me, no són paraules meves.

ÈRIC: (*fent broma*) Retiro el que acabo de dir!

VÍCTOR: No ho retiris. Les citacions d'altres artistes ja consagrats a través de la història també és una manera de parlar bé.

MERVEK: (*encuriosida*) Virgili?

CÈLIA: No: Henry James.

MERVEK: Crec que Virgili també diu alguna cosa semblant.

VÍCTOR: Sí, a mi també em sona.

CLAUDI: (*exaltat*) Henry James? Au, va! Aquest paio no era dramaturg.

CÈLIA: Et recordo el que he dit, i és un punt en el qual tu també hi estàs d'acord: la primera premissa és considerar el dramaturg com escriptor. Igual que el novel·lista també ho és.

ÈRIC: (*a* CLAUDI) És cert. Ho ha dit.

CLAUDI: Calla!

ÈRIC: Ei, tio! Tranqui, eh!

MERVEK: (*encara interessada*) No el conec gaire, en Henry James.

CÈLIA: (*fent broma, que tothom li riu menys* CLAUDI) Doncs ara ja ho tens cru, perquè és mort.

MERVEK: (*seguint-li la broma*) Vaja! Sempre arribo tard!

CÈLIA: (*continuant amb la seva explicació*) En Henry James (*dirigint-se a* CLAUDI), això és veritat, és un immillorable teòric de la novel·la. O si més no, aquesta és la meva opinió. Ell considera que l'única raó d'existir d'una novel·la és que certament intenti representar la vida. I jo crec que això és aplicable al teatre.

CLAUDI: (*mirant el seu rellotge*) Companys...

ÈRIC: (*afegeix fluix i amb timidesa*) ...i companyes! (CÈLIA *i* MERVEK *somriuen.* VÍCTOR *li pega un cop de colze perquè no faci més broma*)

CLAUDI: (*aixecant-se de la cadira i agafant la carpeta i la caçadora*) Em sap greu, perquè aquesta era una conversa força interessant, però he de marxar. Tinc un altre compromís, i no m'agradaria fer tard.

VÍCTOR: Però encara no hem decidit res!

CLAUDI: (*dempeus al costat de la taula*) Bé... jo tenia pensats alguns temes possibles per plantejar-vos i havia fet algunes anotacions per comentar-ho tot plegat. Potser ara, amb presses, no és el moment, ja que entre una cosa i l'altra (*mirant cap on està asseguda* CÈLIA) ja hem perdut prou temps.